

nincs tudása a halálról. Egyszerűen: „indulsz a semmilyenbe.” Ugyanakkor meglátja a test anyagának és az emberi szellem továbbélésének lehetőségét: „úgy lenni a fűvekben fákbán / versekben és metaforákban / mint a lehelet vagy a lélek.”

A kötet felkavarja az olvasót – ahogyan a költő a gyermekkor primer élményeit idézve, újfogalmazva keresi a választ a lét végső kérdéseire. A világ ugyanis ebben a korai életszakaszban még nem annyira az értelmén, hanem sokkal inkább az érzékszerveken keresztül hat és üzen, miközben maradékosan hagy bennünk, amiket az évek hordaléka fokozatosan elfed ugyan, ám ezek a versek az ismerősség érzetét keltve képesek újra feltárni a rejtett ösztöntartományt, a belső védett vidéket.

Fekete Vince érzékeny költő, aki elszántan, sok munkával fedezi fel saját magát – és sikerül szavakba öntenie az alig megfogalmazhatót, legyen az akár a legvégletesebb egzisztenciális félelem.

Fekete Marianna

LAKATOS ERVIN: LATE IN THE DAY I.